

Píseň o jablku

Progres 2

Léto, když zpívá
o svatbách jabloní,
strom plod už skrývá,
domovem zavoní.
Bubínek mládí z prohraných her,
zní mi dál kdesi v zahradách,
když slunce zapadá,
v srdci mi zabuší
a tma je jak tér,
lepí se na duši,
nedá mi spát.

Prý osud dříme
ve zlatých parménách,
jak málo víme,
jablůňko zelená,
o dnech, co přijdou vzít si náš čas,
krájí plod ruka matčina,
vše znovu začíná,
něco však pomine,
zůstal mi vzkaz,
jadérko jediné,
na dlani mám.

Léto, když zpívá
o svatbách jabloní,
strom plod už skrývá,
domovem zavoní.
Bubínek mládí z prohraných her,
zní mi dál kdesi v zahradách,
když slunce zapadá,
v srdci mi zabuší
a tma je jak tér,
lepí se na duši,
nedá mi spát.